

ПРЕЗ КОСМОСА СЪВЕТСКА „ТРОЙКА“ ПРЕЛЕТЯ

Комаров, Феоктистов и Егоров — Экипаж машины боевой

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

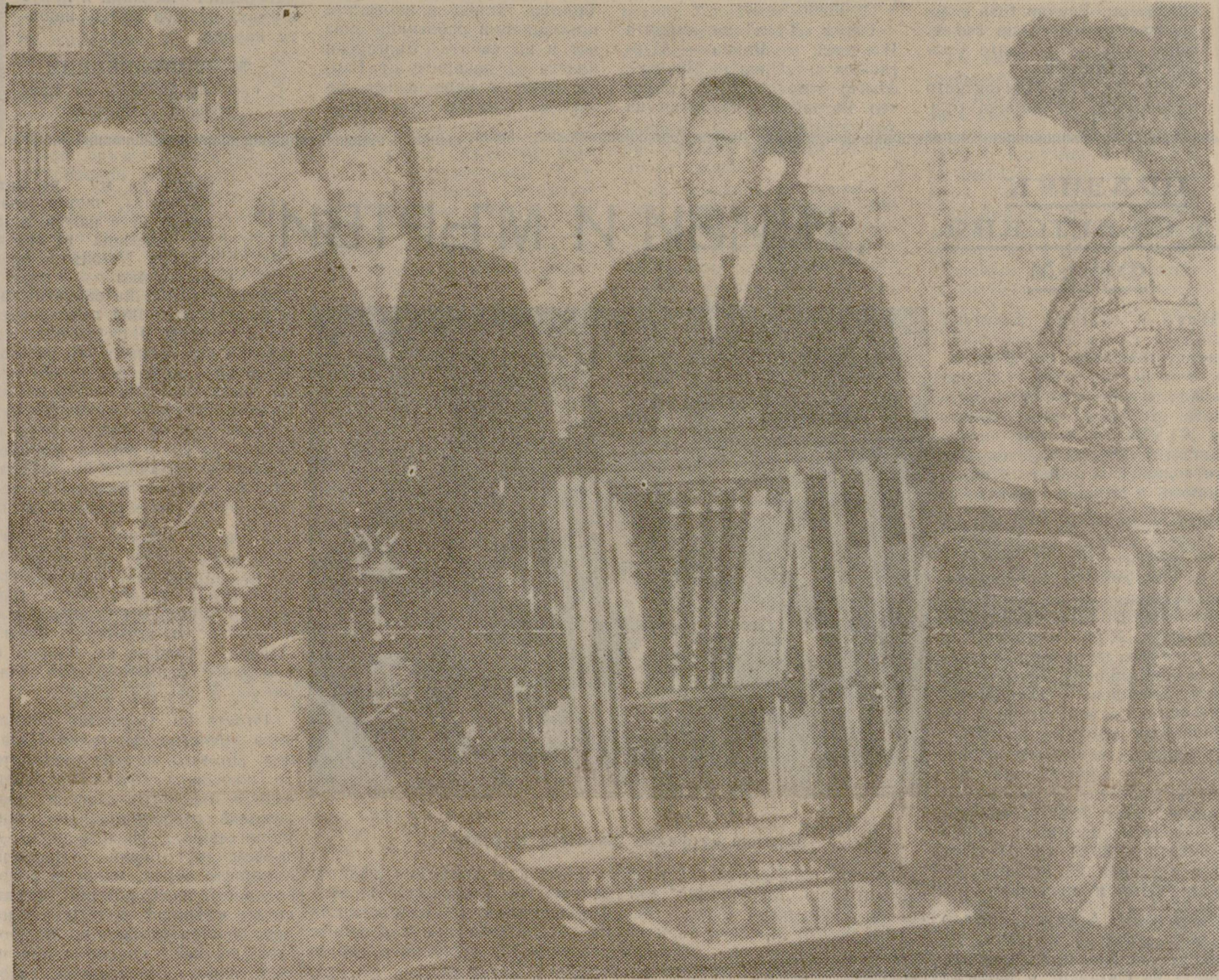
БОРБА

ОРИАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО
Излиза три пъти седмично

104 XX № 124 (2035)

В. Търново, сряда, 14 октомври 1964 г.

Цена 2 стотинки

ОТЛЯВО НАЛЯСНО: БОРИС ЕГОРОВ, ВЛАДИМИР КОМАРОВ, КОНСТАНТИН ФЕОКТИСТОВ В КАБИНЕТА — МУЗЕЙ НА В. И. ЛЕНИН В КРЕМЪЛЪ.

ЕПОХАЛНО

От стартовата площадка на социализма излетя на 12 октомври и вчера успешно се приземи космическият кораб „Восход“ с екипаж от трима космонавти — специалисти в различни области на науката и техниката.

Синовете на съветския народ Комаров, Феоктистов и Егоров, на мощните криле на съветската наука и техника, летяха цяло денонощие в Космоса. Техният полет зачуди целия свят, зарадва всички и приятели на Съветския съюз, вдъхва увереност у борците за мир, хвърли в тревога подпалвачите на нова война.

Още една епохална победа на съветския гений, на социалистическия строй, на строителите на комунизма.

Още едно пламенно вдъхновение за творците на мирния труд.

Радостта на нашия народ за тази победа на съветските братя е двойно по-голяма, защото тя бе извоювана в дните, когато по цялата страна се провежда Месецът на българо-съветската дружба.

Трудещите се от Великотърновски окръг посрещнаха с необикновен интерес и с неописуема радост полета на тримата съветски космонавти. Те приветствуват най-голямото изпълнение на възложена им задача и от цялото си сърце желаят на съветските си братя нови епохални победи в името на мира и светлото бъдеще — комунизма.

Репортаж от командния пункт на кораба

МОСКВА, 13 октомври (ТАСС) — Специалният кореспондент на ТАСС Николай Железнов, съобщава от командния пункт на космическия полет:

На 17-та обиколка командирът на кораба „Восход“ Владимир Комаров получи заповед да приключи полета. (Според програмата той трябваше да продължи едно денонощие. Космонавтът доложи, че е включил уредите и

двигателите на спиралната система

Минаха няколко минути. Пръв съобщил на земята за успешното приключване на полета — летецът Михайлов: „Виждам обекта, който влиза в гъсти облаци“, — предаде той по радиото в 10.40 часа.

На командния пункт по непрекъснатия глас на радиоразговорите можеше да се разбере, че всички радиоапарати на страната работят в тази минута в един общ ритъм. В района на приземяването определен предварително, дежуреха много самолети и хеликоптери с парашутисти, които се готвеха да посрещнат космонавтите на земята.

В 10.57 часа, 10 минути след приземяването, летецът докладва: „Виждаме на земята обекта, добре го виждаме, а край него — космонавтите, и тримата. Те ходят, разхождат се бодро, поздравяваме всички, всички“.

Учените, инженерите и космонавтите, които бяха в тази минута на командния пункт, започнаха да се прегръщат и поздравяват един друг с още един успешен космически рейс.

Радистите съобщиха от мястото на приземяването, че космонавтите са били посрещнати от лекари и спортни комисари. Космонавтите се чувствуват добре и вече „воюват“ с журналистите.

А. Кръстев

(БТА)

Радостта е обща

— С чувство на голяма гордост научихме хубавата вест за новия, още по-смел космически полет, извършен тайнствено в нашата велика Родина, — сподели зачера Виталий Огризков, водач на група съветски туристи от Москва. — Голяма е гордостта ни от това забележително събитие.

Уж бяхме двама с В. Огризков, когато започнахме разговора, а ето, че около нас се насъбра едва ли не цялата група. Време е за обед, но никой не помисля за това. Радостната вест събра всички на приятен разговор. Един, току-що бяха чули вестта по радио Москва, а други сега я научаваха.

Стискаха се ръце. Руменина беше заляла лицата и очите на всички горяха като въглени.

— Извънредно приятно ни е да ни срещне такава вест далече зад граница и именно в Народна република България — чете в погледите на сънародниците си вълнение на групата и говори от името на всички.

Разбира се, сварят да звемат думата и старата болшевичка Татьяна Ашхен и сребристоплоската Алла Мороз, която не пропусна да сподели прекрасни впечатления от нашата страна.

— Тук ние никога не сме почувствували, че сме в друга страна, — допълва я Т. Ашхен.

— След пет дни ние се връщаме в Родина, където ще отнесем най-хубави чувства и искрена радост на братския български народ от епохалното достижение на нашата наука и техника. Ние видяхме тази радост по лицата на хората.

— Това на наш език се нарича общ, — обажда се Надежда Владимировна.

Виталий Огризков е съгласен. С това съм съгласен и аз. Нашият народ се радва сега с цялото си сърце, защото този голям успех е и наш успех.

Ил. ПЕТРОВ

Съобщение на ТАСС

МОСКВА, 12 октомври (ТАСС) — На 12 октомври в 10 часа и 30 минути московско време в Съветския съюз в орбита на спътник на Земята с нова мощна ракета-носител бе изведен за първи път в света триместен пилотиран космически кораб „Восход“. На борда на кораба се намират екипаж, състоящ се от гражданите на Съветския съюз: командир на кораба — летецът-космонавт инженер-полковник Владимир Комаров и членове на екипажа — лекарят-космонавт Борис Егоров и научния сътрудник-космонавт кандидат на техническите науки Константин Феоктистов.

ЦЕЛИТЕ НА КОСМИЧЕСКИЯ ПОЛЕТ

— Изпробване на новия многоместен космически пилотиран кораб;

— Изследване работоспособността и взаимодействието в полета на групата космонавти, състояща се от специалисти в различни области на науката и техниката;

— Извършване на научни физико-технически изследвания при условията на космическия полет;

— Продължаване на проучването под влиянието на различните фактори на космическия полет върху човешкия организъм;

— Извършване на разширени медико-биологични изследвания при условията на продължителния полет.

Тези изследвания се извършват с помощта на инсталираната на борда апаратура с непосредствено участие на научния сътрудник-космонавт и лекар-космонавт.

Корабът-спътник „Восход“ е изведен в орбита, близка до предвидената. (БТА)

„Восход“ се приземи

МОСКВА, 13 октомври (ТАСС) — Днес в 10 часа и 47 минути по московско време новият триместен космически кораб „Восход“, пилотиран от летеца-космонавт инженер-полковник Владимир Комаров и с членове на екипажа: научния сътрудник — космонавт, кандидата на техническите науки Константин Феоктистов и лекар-космонавт Борис Егоров, след като завършиха успешно набелязаната програма за научни изследвания, се приземи благополучно в определения район. Всички членове на екипажа на космическия кораб „Восход“ се чувствуват добре. При казаните космонавтите Комаров, Феоктистов и Егоров бяха посрещнати от спортни комисари, кореспонденти и приятели.

Програмата за научните изследвания, определена за едно денонощие от полета, е изцяло изпълнена. Получен е ценен материал за полета на групата космонавти, състояща се от различни специалисти. За първи път учени-изследователи непосредствено наблюдаваха и изучаваха космичното пространство.

Материалите, получени при полета, се обработват. (БТА)

СМУЩЕНИЕ В ПЕНТАГОНА

НЮ ЙОРК, 13 октомври (БТА) — Първата реакция на министерството на отбраната на САЩ след пускането на съветския космически кораб „Восход“ бе признанието, че русите биха военно-въздушните сили на САЩ с около три години с изстрелването на триместна космическа лаборатория, която би могла да бъде предтеча на една широка военна космическа програма.

Тази печална констатация, изразена още вчера от редица американски вестници, стопира безследно многократните уверения на представителите на Пентагона, че САЩ се били изправили и дори надминали Съветския съюз в овладяването на Космоса. Гигантският скок на руската тройка в Космоса потвърждава отново неспоримата преднина на съветската наука и техника и твърдото намерение на съветското правителство да бъде превърнато космическото пространство в неотбита лаборатория за научни изследвания в интерес на мирния напредък на човечеството.

НЮ ЙОРК, 13 октомври (ТАСС) — Нюйоркските вечерни вестници публикуваха на първа страница под едრი заглавия съобщенията от Москва за полета на космическия кораб „Восход“.

Заглавието във вестник „Ню Йорк Джърнъл“ американски гласи: „В орбита Съветите са първи. Космически кораб с трима души (полковник, учен и доктор). Червеният многоместен кораб е нова победа над нас“.

„Астронавтите в Съединените щати са повече от достатъчно — с горчивина отбелязва на бюлетена на агенция Юнайтед прес интервюирант. — Работата е там, че за тях няма космически транспорт“ (БТА)

Почитни членове на бригадата

Радостната вест е с бързи крила. Тя обходи и работничките от плетачната секция при филмовото предприятие „Васил Левски“ — В. Търново. Извършен е нов космически полет, пов триумф на съветската наука и техника. В небесния океан щастливо лети новият триместен космически кораб.

„Колко много ни газвълнува тази новина! — казват работничките. — Ние решихме да приемем тримата космонавти за почетни членове на нашата бригада, участник в движението за комунистически труд“.

В чест на този голям подвиг на съветските хора работничките от секцията обещаха да изпълнят плана си предсрочно и да постигнат нови успехи в борбата за икономии.

Мара Авджиева

приятелка на бригадата

Още по-упорито

Целият ни младежки колектив посрещна възторжено съобщението за новото голямо постижение на съветските учени-космонавти. Не могат да се намерят достатъчно силни думи да изразим голямата си радост.

Обещанието, което дадохме в чест на 47-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и Месец на българо-съветската дружба, ще изпълняваме с още по-голямо вънхновение.

Милко КОКАЛОВ

ръководител на комсомолската смяна при ТЕЦ — ДЗЗ — Т. Оряховица

ТЕЖЪК СЛУЧАЙ В КОСМОСА

Кар. БОР.

БОГЪТ НА ВОЙНАТА МАРС:

— ДОКТОРЕ, ВНЕ, ВМЕСТО ДА МИ ОКАЖЕТЕ МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ, СЪВСЕМ ШЕ МИ ВЗЕМЕТЕ ЗДРАВЕТО!

Делегацията на ПОРП във В. Търново

Вчера край с. Балван ръководители на окръга посрещнаха гостуващата у нас делегация на Полската обединена работническа партия, водена от секретаря на ЦК на ПОРП Болеслав Яшчук.

Полските партийни дейци, придружени от Д. Туджаров, секретар на Окръжния комитет на БКП, и Д. Петров, първи секретар на Градския комитет на Партията, посетиха паметника на загиналите в Балванската битка партизани и се отправиха за Велико Търново. Тук те

разгледаха парка и музейния кът „Първа социалистическа сбирка“.

Гостите се изкачиха на историческия хълм „Царевец“. След обед членовете на делегацията пристигнаха в Държавни захарни заводи в Горна Оряховица. Тук се състоя среща с партийното и стопанското ръководство на завода. На нея присъствуваха и специалисти-инженери. Обменни бяха мисли по въпросите на новото в стопанското планиране.

Не само в ума, но и в душата и сърцето на човека

Най-характерното, което отличава работата на пленума на Градския комитет на Партията във В. Търново, състоял се миналата седмица, бе готовността на комунистите в града да разгърнат още по-широко изучаването на марксизма-ленинизма от всички трудещи се. Непосредствено пред самото започване на партийната учебна година, пленумът дойде да обобщи резултатите от продължителната близо едногодишна дейност на комитета и партийните организации за преустройство на партийната просвета в духа на ноемврийските решения на Политбюро на ЦК на БКП и решенията на Майския пленум на Централния комитет.

Както в доклада, прочетен от първия секретар на комитета д-р Димитър Петров, така и в изважките на членовете и назначените да присъствуват на пленума зам.-секретари на бюро на първичните организации, изтъкнати пропагандисти и други обществени дейатели — единодушно бе подчертан радужният прием, който намираят насоките на Централния комитет на Партията да се извърши дълбоко преустройство на партийната пропаганда, да се поведе решителна борба срещу формализма и шаблона в партийната пропаганда, да се излезе от дълбока колово, който откъсва партийната пропаганда от проблемите на съвременността.

Спирайки се на някои основни резултати от учебната партийна година в градската организация — докладчикът посочи, че в системата на партийната просвета и учебните звена при Комсомола и Отечествения фронт участвуват по-голямата от активното население на града. Това е безспорен успех на комунистите от града, който напълно отговаря на линията на Партията на настоящия етап от нашето развитие за превръщане на марксизма-ленинизма в идеология на целия народ. Най-ярък израз на този успех е все по-засилващата се трудова и политическа активност на колективите в борбата за превръщане в живота историческите решения на Осмия партиен конгрес. Фактът, че редица предприятия в града, като „Нармаг“, Месокомбината, „Сърп и чук“, „Победа“, „В. Мавриков“ и др. са на едно от челните места не само в града, но и в страната — напълно потвърждава, че партийната про-

света оказва силно въздействие за повишаване социалистическата съзнателност на трудещите се, за укрепване на трудовата дисциплина за утвърждаване принципите на Моралин кодекс на строителя на комунизма.

Сега в градската организация над 4000 работници и служители участвуват в движението за комунистически труд. Непрекъснато се увеличават броят на ударниците на комунистически труд, на бригадите и цеховете, удостоени с високото звание, стабилни носители на високи трудови отличия.

С голям интерес в градската организация се посещават практическите занятия на кръжоците и теоретическите семинари. Преобладаващото на партийния комитет и кабинета на обществени начала в текстилната комбинат „Васил Мавриков“ пропагандистът Любен Шапков, след като изяснява основните положения на темата: „Концентрация, специализация и комбинация на производството и работата на нашия колектив за усъвършенстване на техниката и производствения процес“ организира екскурзия из цялото предприятие. Участниците непосредствено се запознават с това, което е направено, дават препоръки какво още следва да се направи. Подобни практическите занятия се организират в ДИП „Победа“. Тук дългогодишният пропагандист Йордан Колев, директор на предприятието, утвърди една полезна инициатива, след теоретическото изясняване на определен проблем, възлага на отделни слушатели да направят анализ на своите работни места и предприятието като цяло. Така изникват редица ценни начинания. Теоретическата конференция в ДИПЗ „Трифон Саралиев“ е предизвикала 10 предложения за подобряване на работата в предприятието. Предложенията на слушателите в учебните звена по повод нормиране и заплащането на труда в Дърводобивния завод са предизвикали организирането на обществения преглед на тази тема. Прегледът е съдействувал за отстраняване на съществени слабости в организацията и заплащането на труда.

Тези и други прояви, както и срещите с опитни педагози, дейци на изкуството и културата, на просветни събрания и по други поводи, организиране на за-

С грижите за повече знания

Един от най-важните проблеми, ключов проблем за перспективите на развитие на консервно предприятие „Домат“ в с. Джулюница е проблемът за образованието. Фактът, че в момента в цялото предприятие работи само един вишест — директорът, достатъчно добре говори за необходимостта от сериозна и упорита работа в това отношение.

Партийната организация с пръвото от няколко години насочва всички сили и съвсем конкретно и организирано се бори за решаването на този въпрос. Разглеждайки положението на всеки комунист, изхождайки от възможностите и желанието му, е поставено поръчение за повишаване на образованието.

Така преди три години младият комунист Иван Стефанов се записа в задочния отдел на Техникума по хранително-вкусова промишленост в гр. Плевен. За там, обаче, той не тръгна сам. Още когато проучаваше условията за записване, заговори с приятеля си Иван Киров. После вече двамата привлякоха и Еню Стоянов. Така комунистът Иван Стефанов поведе още двама души. Тази година тримата млади хора завършват Техникума. Със завършването си от последния изпит те достойно ще заемат мястото на толкова необходимите специалисти.

В помощ на задочника първа година от ВФСИ Свищов — началника на плановия отдел комуниста Рашо Дончев, в помощ на всички учещи от предприятието е партийната организация, комсомолската организация, административната, които навреме осигуряват отпуските, грижат се работата на задочниците по време на изпитите и замяната да не изостава, грижат се с каквото е възможно да ги облекчат.

Партийната организация съвместно с Общинския комитет и ръководството на селската партийна организация още през лятото обмисляха и проведоха работата по създаването на вечерна паралелка за осми клас към училището в с. Джулюница. Шестте комунисти с незавършено основно образование, използвайки партийното поръчение, се записаха първи. Партийното ръководство в предприятието, обаче, говори с всички останали работници. Сега групата от „Домат“, която започва занятия, се състои от около 15 души.

Всичко това доказва, че партийната организация при консервното предприятие загрижено, с внимание, в перспектива вижда задачите и правилно се е заловила за решаването на най-основния въпрос — повишаване на образованието. Вече няколко години тя воюва за създаването на местни кадри и специалисти за повишаване знания и квалификацията не само на партийните членове, но и на всички хора от трудовия колектив.

Във Вишия институт по хранително-вкусова промишленост в гр. Плевен е студентка-заочничка вече трета година комсомолката Радка Атанасова. И тя и тримата другари от Техникума още отсегна непосредствено прилагат знанията си в производството.

Завършвайки средното си образование, през миналата година в предприятието постъпи комсомолката Маргарита Бакалова. Особено доволна остана тя от това, че колективът, в който попада, че новите и другари по работа, не само споделят мечтата й да продължи да се учи, но я и разпалва още. С тяхната пълна поддрепка, под непосредствената грижа и на партийната организация, тя замина това лято за приемните изпити. Когато получи съоб-

Месец на българо-съветската дружба

ОТ ДИСПЕЧЕРСКОТО прозорче оживено се подават работните наряди.

— Къде отиваме? — пита бригадирът на товарачите Аврам Джунгу.

— За натоварване на българския параход „Хр. Ботев“ — отговаря същиният диспечер Николай Бондар.

Без да губи време, единото авено товарачи поема към склада, а другото начело с бригадир — към борда на парахода.

След десет минути над откритите трюмове на параход „Хр. Ботев“ вече се е провеси голям сандък. Това е опакована уникална металорежеща машина. Сандъкът е с надпис: „Местоназначение — България. Варна“.

Бригадирът дава команда на крановиците.

— Спешай по малко!

Какви ли не неща няма в трюма: листови стоман, тръби, машини, кислородни инсталации, части за котли, булдозери. Всичко това е направено с ръцете на съветските хора за нашите български работници.

Кей № 2 в Иличовското пристанище се нарича български.

ПРАЗНИК НА СЪВЕТСКИЯ ФИЛМ

Много и твърде различни филми са създали съветските кинематографи за войната. Тук е и поетическата, светла „Балада за войника“, и мъжествената със своя строг реализъм „Съдбата на човека“, и патетичната „Повест за пламенните години“, и „Мир за новороденото“ и „Иваново детство“.

Като че ли вече е трудно да си кажеш думата за събитията от военните години, по своето да показаш съдбите на хората, срещнали се по фронтовите пътища. Но ето, че се появи филмът „Живи и мъртви“ и ние видяхме, че неговите автори са разкрили на екрана по новому, истински съвременно трагични и славни страници от недалечната история.

В основата на филма „Живи и мъртви“ е едноименният роман на писателя Константин Симонов, който като военен кореспондент е преминал заедно с армията нейния труден път, бил е очевидец на нейните героични битки и сражения.

Режисьорът Александър Столпер, който и по-рано не веднаж е екранизирал произведенията на Симонов, е написал сценария и е поставил филма близо не само по стил, но и по дух на книгата на Симонов, също така правдиво и дълбоко разказва за първата година на Великата отечествена война.

Политическият ръководител Синцов още не е успял да се прости с жена си сред тревожното суетено на московската гара, а кинокамерата вече ни пренася в центъра на войната — по пътищата, заръчени с бежанци, по шосето, по което се движат отстъпващи части, в горичката, където има много армейски командири, но никога не знае къде е прехвърлен щабът на фронта, в кое направление трябва да търсят политическото управление.

Западният фронт. Мястото на първите неравни боеве, когато върху съветските войници се стоварва мощната, превъзхождаща по численост и сила техника на противника. Авторите често говорят за тези

гарски. В неговите стени се привързват параките, които получават стоки за братската България. Съвсем често така може да се види съветският параход „Тула“. Ето, той повече от 12 год. работи по българската линия. За това време в трюмовете и на палубата на „Тула“ са превозени повече от 500 000 тона съветско оборудване за Металургическия комбинат

други страни. От 1962 г. почти цялото съветско оборудване за България минава през Иличовското пристанище. В последното време нашите парати от промишлено обезвредяване за Народна България до такава степен нараснаха, че един специализиран кей вече е недостатъчен. Все по-често товарещите се за България съдове се обработват и на

ци с молба да им помогнат в ремонта на автопогрузите. Иличевци изпратиха на приятелите си запасни части и техническа документация за модернизация на тези механизми.

Ето още един пример. Миналата зима по време на силните студове от Варна пристигна тревожна телеграма. Във връзка с необходимостта от гориво много предприятия били застрашени да спрат работа. Българските другари молеха срочно да се натовари параход „Витоша“. Независимо от трудностите лическите товарици изпълниха тази молба. Параходът беше отправен на път значително преди срока.

Заедно с всички съветски хора иличевските пристанищни работници от все сърце поздравят своите български приятели и им желат нови успехи в строителството на социализма, в укрепването на мира и нерушимата дружба между нашите народи.

М. РАШКОВЕЦКИ

инженер-диспечер на Иличевския „Трансфлот“

НА БЪЛГАРСКИЯ КЕЙ

„Кремиковци“ близо край София, за ТЕЦ — „Марица-изток“, Химическия комбинат в Димитровград. Нефтопреработвателния завод край Бургас. Азотноторовия завод в Стара Загора и други промишлени обекти, изграждани в България с помощта на Съветския съюз.

Освен „Тула“ на линията Иличевск — Варна — Бургас са и „Орел“, „Ижора“, българските „Мир“, „Христо Ботев“ и параходи на

други кейове.

Иличевските пристанищни работници и българските моряци ги свързват тесни дружески връзки. Съвременноави се помежду си, оказвайки един на друг другарска помощ те неведнъж са спечелили общи трудови победи. Голяма помощ иличевските пристанищни работници оказват и на своите български колеги — докерите от Варна. Веднъж варненските докери се обвърнаха към иличов

„ЖИВИ И МЪРТВИ“

Картина от филма „Живи и мъртви“

трудности, показвайки как един неприятелски „Месершмид“ мигновено унищожава отред съветски бомбардировачи, как се оказва в обкръжение дивизията, която току-що е разбита десетки фашистки танкове.

Създателите на филма не скриват от зрителя онази тревога и онова недоумение, което изпитват хората пред явните преимущества на врага. „В какво се състои работата?“ Този въпрос не слиза от устата, на него търсят и не намират отговор. Обаче всичко това не демобилизира войниците, не отслабва тяхната воля за победа. Протресени от случилото се, хората намират сили да преодолеят болката, смущението, страха, за да останат в строя, да се сражават до последна капка кръв.

Сваленият от противника летец преди всичко мисли за винтовката — той иска с оръжие в ръка, сега вече на земята, да продължи боя. Стоици километри без път, промълвяйки се през гори и блатата, петима артистически измъкват на ръце единственото оцеляло оръжие.

Не е ли това пример за мъжество, за сила на духа, за

вярност към срещения дълг за защита на Родината? Филмът е убедителен в разкриването на патриотизма, на героичните действия на съветските войни.

Той е убедителен и в нещо друго — в това, как третира проблемите, свързани с периода на култа към личността, с атмосферата на подозрителност и недоверие към човека. Истината — горчива и сурова — присъствува в тези кадри.

Полкът, който се е спасил от обкръжение, и е проявил героизъм и мъжество, неочаквано е разоръжен. И ето, хората, обезоръжени, лице с лице се срещат с фашистките танкове. Танковете безжалостно мачат съветските бойци, догонват бягащите, тълчат ги със своите могъщи гъсеници. . . Нелепа смърт е настъгнала хората, които току-що са проявили толкова мъжество, такава воля за живот!

Филмът честно говори за трагичните противоречия от това време за драматичните съдби на героите, които на гърба си са изпитали цялата тежест на несправедливостта. Няколко години генерал Серпилин трябва да прекарва в изолация,

преди да му върнат свободата, честта, званieto. А с какъв труд се завръща в строя Синцов, който преминавайки през адските кръгове на войната, изведнаж попада под подозрение. Но и Синцов, и Серпилин се издигат над личната обидата. Волята е народна война и сега няма място в тяхната душа за злопаметност. Те сяват върват в правотата на общото дело и тази вяра им помага да преодолеят собствените си страдания, да останат предани на патриотичния, на партийния дълг.

Може би именно тази целеструменост, това съзнание за лична отговорност за изхода на борбата правят такъв значителен образа на Синцов в изпълнение на артиста Кирил Лавров. Синцов на Лавров е надарен с голямо човешко обаяние.

Ролата на Серпилин изпълнява артистът Анатолий Паланов. До този момент зрителите го познаваха като комедийен актьор, на когото повече подхождаха разобличителни, сатирични роли. И изведнаж — съвсем друг образ. Отначало външните черти, маниери в поведението на Серпилин — никак си не съвпадат с облик на прославения командир. Но постепенно все повече и повече този човек ви завладява, покорява ви неговия ум, смелост, издържливост, доброта. Мъжествен и човечен характер създава Анатолий Паланов, разкривайки в Серпилин качества, на истински военачалник, след когото върват и на когото върват бойците.

Филмът „Живи и мъртви“, където в списъка на действащите лица вие ще намерите и командири, и редови бойци, и тези, които не участваха непосредствено в боевете, но помагаша на съветската армия, разказва за живота на народа по време на войната, за неговите мисли, беда и радости. И когато гледате тази повест за „страшната и героична четирисет и първа година“, разбирате защо устояха в смъртосъсната схватка с врага съветските войници, защо удържа победа народът, вдигнал се в защита на Родината.

Филмът „Живи и мъртви“ се проектира в кино „Искра“

Нов очерк за Гогол

Без да изпускат научната страна на разработвания материал, лишени от академична сухота, написани на един сравнително по-свеж и популярен език, изданията на Библиотека „Литературни разбори“, могат да бъдат ценен помощник в подготовката на учители, студенти и ученици. Поне на тази мисъл ни въвежда книгата на Г. Германов за Гогол.

Творчеството на Гогол е било предмет не на едно критическо изследване. Още на времето Великий и неговите съидейници — Херцен и Чернишевски страстно са воювали за него. Може би произведението на Гогол повече от на всеки други писател са били предмет на различни тълкувания, стояли са в центъра на идейни и естетически борби между революционни демократи и славянофили.

В наше време творчеството на Гогол продължава да бъде предмет на изследване и преоценки. Достатъчно е да се посочат трудовете на съветските учени Г. Гутовски, В. Емилов, М. Храпченко, Н. Степанов и други — за да се види, че то е живо и продължава да вънгува повече от друг път съвременния читател и изследвач.

Вероятно това е подтикнало и Г. Германов да напише своята книга за Гогол.

Без да претендира за изчерпателност, очеркът на Германов се отличава с редица достоинства. Това са преди всичко дълбочина познаване на творчеството и творческия метод на писателя и умение с малко думи да се разберат основни въпроси от него.

Още във въвеждащата глава Германов определя мястото на Гогол в руската литература на XIX век. Той пронася мисълта, че Гогол развива наследството на Пушкин и Грибоедов, не само в областта на метода, но и по отношение на тематика, на героите, определя значението му за руската сатира.

Личи познаване и широка

то утвърждава красотата в природата и народа.

След като проследява навлизането на Гогол в голямата литература, авторът се спира, макар и не подробно, на „Вечери в чифлика край Дикавка“.

Кратка и пестелива, но точна и изразителна е характеристиката, която Германов дава на героите в „Тарас Булба“ и „Невски проспект“.

Авторът умело проследява развитието на реалистичната и критична линия в творчеството на писателя, преди да стигне до гениалното му произведение „Мъртви души“, което бележи етап в развитието на руската класическа литература. На него Германов се спира по-подробно. Тук той най-голямо внимание отделя на образната система в поемата. На умението на писателя да изобразява отрицателните човешки характер.

Личи познаване и широка

в погледа на Германов върху руската литература, особено в ония случаи, когато той говори за различните оценки на литературната наука върху отделни произведения в сборниците „Арабески“, „Миргород“, комедията „Женитба“ и „Ревизор“, поемата „Мъртви души“. В някои случаи, като се опира на правилните оценки на Белински върху отделни моменти от творчеството на Гогол и като стъпва на здрава естетическа основа, Германов се съгласява или отхвърля установени вече мнения, например, на Храпченко за основния конфликт на „Ревизор“ или пък за главния герой на писателя. Изобщо авторът не се страхува открито да възприеме или отхвърли едно или друго мнение, проследявало дълго време в науката, за да утвърди своето.

Читателът, обаче, остава с впечатление, че в едно Германов не се е доизяснил. Той пише: „Критикувайки крепостническата действителност, Гогол не достига до възгледите на своите съвременници, които търсят пътя към радикалното решение на социалните пробле-

ми в Русия. Гогол критикува, за да поправи, а не за да разруши съществуващата обществен ред. Точно затова нападенията, упреците и обвиненията хвърля в смут душата му“. Струва ни се, че е по-важно не намерението на автора, а обективният резултат от неговата критика и творчество. В същност на друго място в книгата сам Германов под друга форма твърди това „Гогол така безпоощадно изобличава и бичува, че не оставя у читателя никакви съмнения относно обречеността на старото и реакционноното. Кой би могъл да повярва, след като се е запознал с образи като Манилов, Ноздрев, Собакевич, Плюшкин, че това са хората, които ще поведат Русия към бъдещето?“.

Книгата на Германов е ценна и с това, че тя е един от малкото опити у нас за опознаване оригиналното творчество на големите руски писатели от XIX век.

Ангел АНЧЕВ

Механизатори отглеждат

50 хиляди животни

ПРЕДИ известно време знатият механизатор на нашата страна Александър Василевич Гиталов гостува на американския фермер Гарет от щата Айова. След завръщането си от Съединените щати при една случайна среща с Алексей Рожко му разказа, че американците уговяват едър рогат добитък с паревница.

Опитът на американците заинтересува бригадирите от колхоза „Украния“ на Първомайското производствено управление. Изучавайки го, Алексей Рожко реши по своему да организира уговяването на животните с едни зелени храни и силаж, като механизира трудоемките работи. Като подобри използването на машините, той освободи от полските работи един трактор и съответните прикрити машини и ги прехвърли за обслужване на животните. На полето не далеч от бригадния стан той направи кошара, която оборува с хранилки. За построяването на кошарата и хранилките той използва преди всичко отпадъци от строителни материали. Тук беше изкопан и кладенец. Подпочвените води се оказаха плитко. Издигнаха малка водонапорна кула и прокараха водопровод в кошарата. Построиха групови автопоилки. На трима механизатора дадоха поръчение да уговяват 350 бичи. Към тези механизатори бе прикрит един трактор „Беларус“, две ремаркета, навесни механически вили. Отначало храниха животните със зинна ръж, смесена с надробена слама, а след това със зелена паревница. Четири пъти на ден те докарваха на животните прясна зелена маса до 50 кг на глава. Непрекъснато се подаваше во-

да в автопоилките. В хранилките постоянно имаше сол за лизане.

И ето, те предадоха първата група отглеждани от тях животни със средно тегло по 310 кг. Механизаторите веднага се заеха с отглеждането на втората група. За сезона бригадата отгледа и продаде на държавата 630 глави едър рогат добитък.

Освен това в специална кошара се доотглеждаха 220 телета. В резултат на това се получи, че всеки механизатор за пет и по-малко от пет месеца произведе по 18 300 кг говеждо месо и освен това отгледа повече от 70 телета.

За всеки килограм прираст са изразходвали 7 и половина кърмилни единици. Среднодневният прираст на всяка глава едър рогат добитък за целия период на отглеждане съставляваше 870 грама.

Това беше в началото. И ето вече 6 години тракторната бригада на депутата на Върховния съвет на СССР Алексей Рожко, занимаваща се главно с полевство, заедно с това уговява и едър рогат добитък за месо. За това време тя угод и предаде 5537 глави едър рогат добитък с общо тегло повече от 1 600 000 кг. Отгледа и предаде на млечната ферма 600 телета и почти всички станаха високопродуктивни

крави.

В бригадата са механизирани всички трудоемки процеси по отглеждане на добитъка и това рязко съкрати транспортните разходи. В резултат на това себестойността на 100 кг прираст на животните съставляваше 23 рубли, или почти три пъти по-малко, отколкото при обикновеното уговяване. Та-

разделиха я на отделения. Във всяко отделение е разположен толкова добитък, колкото да се изхрани със зелена маса от едно тракторно ремарке. Концентратите се раздават в поилките. Кошарата е водоснабдена.

Механизаторите от звеното на Алексей Петренко достигнаха забележителни резултати. Средният прираст

гей Кузнецов, сега отглежда 170 бичета. Средният им прираст е 970 грама.

Механизаторите от звеното на Владимир Благодир в колхоза „Път към комунизма“ отглеждат 786 глави едър рогат добитък. Среднодневният прираст е 1018 грама, а себестойността на 100 кг прираст — 41 рубли и 60 копейки. Членовете на звеното изхранват на животните царевича заедно с надробена слама, смляна на „ИГК-30“. В храната се примесва и карбамид. Освен това на всяка глава ежедневно се дава по 10 литра изкуствено мляко.

Стопанствата в Новоодеското производствено управление през тази година трябваше да дадат на държавата 5440 тона месо. За тази цел са отглеждани и се отглеждат над 15 000 глави едър рогат добитък. Ако всяко животно бъде продадено с тегло не по-малко от 300 кг, то това ще съставлява повече от 4 800 000 кг живо тегло. Средно за управлението дневният прираст на глава е 804 грама, а себестойността на 100 кг прираст по преките разходи се равнява на 30 рубли и 20 копейки. Алексей Рожко сега има много последователи в Николаевска област. По неговия метод в 106 колхоза и совхоза механизаторите уговяват около 50 000 глави едър рогат добитък.

От какво се състои себестойността? Разход на труд — 4 рубли и 79 копейки, зелена маса — 11 рубли, концентриран фураж — 3 рубли и 7 копейки, 9 рубли и 11 копейки други преки разходи. Ако се пресметне себестойността на животните до уговяването, амортизационните, а също така допълнителните и общостопанските разходи, то себестойността на 100 кг месо ще бъде около 50 рубли.

Колхозът „Червена Украйна“ по план за деветте месеца трябваше да продаде на държавата 50 000 кг месо, а е продал 107 200 кг. Това е резултат на преминаването към отглеждане на едрия рогат добитък в полето със силите на механизаторите. В това стопанство, последовател на Алексей Рожко е механизаторът Сер-

Есенните дни са пълни с трудово напрежение и за колектива от Опитна станция по зеленчукови култури в гр. Горна Оряховица. Има да се прибира още продукция от полето, да се подготвят суперелитни семена за предаване на държавата. Колкото по-рано станцията отрано започна тихото почистване и сега е пред окончателното изпълнение на задачата.

От редица култури плановите добиви са преизпълнени и резултатите са много добри. С най-добри резултати ни зарадва грах „Дунав“. От декар са получени по 210 кг почиствени семена като планът е изпълнен 310 процента. За продължаване на работата по сортоподдържането с този сорт са маркирани и реколтирани над 2100 растения.

Високо е и изпълнението на плана за семена и от групата на пиперите — сортовете „Шуменски ратунд“ и „Джунлонска шипка“. Сега се подготвят и семената от сорт „Кози рога“, при който планът също ще бъде преизпълнен. Значението на сорта в зеленчуковото производство е извънредно голямо. И радостното е това, че през тази година отглежданите за семеноразмножение пипери показва по-голяма изравненост, по-голяма типичност и стабилност на сортовите качества. Възприетите и прилагани при семеноразмножението и сортоподдържането методи и схеми при зеленчуковите култури дават своето благоприятно отражение.

Усилен е и подготовката за предстоящото засаждане на лук

трета година за получаване на семена. В страната само в Опитната станция в Горна Оряховица се получават суперелитни семена от сортовете „Ласковски 58“, „Маковски“ и „Самоводска каба“. Оттук произлиза и голямото задължение те да бъдат отглеждани при най-благоприятни условия. За целта площите са наторени с по 50 кг суперфосфат на декар, а посадъчният материал се подлага на редица манипулации. Обират се най-типичните лувковичи за съответния сорт, като се анализират за сухо вещество и по други показатели.

Тъй като през настоящата година по лука беше широко разпространена маната, за предотвратяване на новите посеви и ограничаване на болестта посадъчният материал ще бъде подложен на прогряване при висока температура.

С грижата за прибиране на културите в станцията се използва всеки хубав ден за работа. Научни сътрудници, лаборанти и служители са на полето и вземат пряко участие по извършването на есенните работи. Директорът на станцията Ст. Бъчваров е начело в прибирането на богатата реколта от тикви, другарката Т. Петкова с група лаборанти и служители усилено прибира пипера сорт „Чер лют“, а другата група е по почистването и освобождаването на площите.

Това е и подготовка на колектива за още по-добри резултати през следващата година.

Кирил Ив. ПАНАЙОТОВ

НА ПЪ ВО МЯСТО

Борбата да се произведе повече и по-качествена захар между смените в Захарната фабрика при Държавни захарни заводи — Горна Оряховица не стиха. От началото на кампанията досега на челно място е синята смяна с ръководител Игор Тронко. Дял за добрите успехи имат манипулантите Стефан Тосунов от отдел „Сушарна“, Марин Каранов от рафинерията, старши захар-

оварят Петко Чертоянов и др. На 5 октомври синята смяна нарязва 188 520 тона цекло и произведе 188 510 кг захар. Борбата за по-пълното оползотворяване на за рното цекло, за запазване първото място в социалистическото съревнование по време на кампанията продължава.

Стефка Градинарова

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

ЗИМАТА НАБЛИЖАВА — ДА ИЗПОЛЗУВАМЕ ХУБАВОТО ВРЕМЕ

Стотиците железничари от Горна Оряховица не един път са изпитвали върху плещите си недостатъците от предварителната зимна подготовка. Въпреки това, те винаги са се преборвали с зимните бариери и са били на трудовия си пост. Но резултатите че бъдат по-добри, ако тези сили, хвърлени за преодоляване на трудностите, възникнали от недостатъчната предзимна подготовка, бъдат използвани за пряката им производствена дейност.

Сега е най-добрият момент това да бъде осъществено. Старата и мъдра народна поговорка „Отдалече, че да е леко“ е хиляди пъти по-добре сега да си припомним, отколкото на зима. Няма железничар, който да не е почувствувал осезателно и непосредствено върху себе си неизпълнението на тази народна повед.

И въпреки това, налага се отново да я припомним, защото преди няколко дни неволно бяхме свидетели на такъв факт. Бригадирът на мотворската бригада Здравко Кузманов, техниката и старши инженерът при Девета ЖП секция — Горна Оряховица Веселин Христов прекалено дълго умуваха къде да стане заваряването на тръбите газболната инсталация.

ДОБРИ УСПЕХИ

Животновъдите от централния стопански двор в Елена са гордост за стопанството. Благодарение на своя упорит труд, със своята обич към поверените им животни те постигнаха значителни успехи.

Тези успехи не дойдоха случайно. Те са плод на дадените от тях обещания за славния 20-годишен юбилей, който извършиха с чест, за което извоюваха званото „Ферма за комунистически труд“. Първа кравеферма стана носител на паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. Краварката Мария Костова от втора бригада, която вече изпълни и годишния си план по млеконадоя заслужено получи алесия паспорт.

Опитът на дългогодишните работници Йордан Гайдаров, Стоян Иванов, Димитрина Йорданова бе възприет от всички животновъди. Задружен е животът на работниците и от двете бригади. Добри са и резултатите им. До 30 септември е надоедено 211 269 литра мляко, което е 27 277 литра над плана.

Не отстъпват със своите успехи и телчарките Мария Стоянова, Стефана Калчева и Мария Христова, които с голе-

този спор се е водил приблизително около две седмици. Добре, че времето засега се „отнесе“...

За поделенията на секцията, които са на гара Янтра трябва да се осигури топло, стъкла и други, а на гара Г. Оряховица да се ремонтира стопанската сграда на цветарника и да се направи стая за работниците от групата по открития път, да им се осигурят и топли обувки.

Срокът за изпълнението на мероприятията по зимната подготовка е 31 октомври. И в Девета ЖП секция, както и в Локомотивното, Вагонното и Електрическото депо, много от мероприятията вече са изпълнени. Специални комисии периодически обхождат участъците и обектите и проверяват на място какво се прави, дават препоръки, помагат. Но въпреки това, подготовката не върви така, че да може спокойно да се каже — готови сме! Тъкмо обратно. Миналогодични пропуски отново се повтарят.

Например, във Вагонното депо, поради спор със Секцията дали 100 кв. м етеритови

плочи следва да бъдат подменени от нея или по стопански начин — не бяха подменени през миналата зима. Тази година са доставени от Димитровград и трябва да се поставят до 16 октомври. Но до 10 т. м. все още не бяха поставени. Труден е все още и въпросът с улците. В Локомотивното депо е необходимо да се подменят 30—40 кв. м стъкла. До момента на нашата проверка те не бяха поставени, защото са все още във Варна и се „чудят“ как да ги доставят!

През миналата зима, вместо 28 калорифери, работеха 6. До сега са доставени още 10. По всичко личи, че и тази зима отоплението не ще бъде достатъчно. Отдавна тук се поставя въпросът за нуждата от подмяна на гумениите дървуди с гумени обувки.

Не всичко е наред и в Електрическото депо. Миналата зима тук не бе завършено парното отопление. Сега е завършено, но още не е изпробовано! Контактната мрежа по участък Русе — Иваново пак през миналата зима не беше ветроустойчива, което беше причина за чести повреди. Затова е наложително сега да се ускори поставянето на допълнителни стълбове. Поради недостатъчен опит не се знаеше как да се почистват контактите производни от леда. По този така важен въпрос трябва да си каже компетентното мнение Трен-

та ЖП секция. Но и тя до този момент мълчи. Защо? За електроизолацията няма още осигурени незамръзващи течности.

Всички момент, ако не зимата, то лютото време може да попречи на горнооряховските железничари да си изпълняват нормално задачите. Затова следва по всички участъци, поделени и обекти да се ускори подготовката за нормална работа при зимни условия. Това налага локомотивните машинисти едновременно с текущия ремонт на поверените им машини да се подготвят и за работа при снеговалежни дни.

Всички час от хубавото време трябва да се използва най-рационално от многобройните железничарски колективи за бързо осъществяване на мерките по подготовката за работа при зимни условия.

М. МАНОЛОВ

Бъдете като нея

ОТТОГАВА няма и две години. Някой предположи:

— Да изберем за патрон на бригадата името на героинята Ганка Рашева!

— Ганка Рашева! Чудесно! — възкликнаха друци. — Прекрасен живот и дела, от които можем да се учим на упоритост и мъжество в нашата работа.

Между членовете на бригадата за обикновен наркет към Дървообработвател за вод във В. Търново, ръково-

дена от Петко Маринчев, на стъпки осъществяване.

— Дали ще оправдаем това скъпо име, другари? Няма ли да го посрамим? Помислете!

— Не!

— Няма!

— Няма да го посрамим. Ще го защитим със своя труд, с дела — беше отговорът на всички.

И членовете на бригадата, които предимно са жени, приеха с радост и гордост името на жената — героиня

Ганка Рашева.

А много бяха трудностите и още ги има в новия завод. Но името на Ганка вдъхновява и задължава всяка работничка и работник. Учи ги на търпение, на умение и мъжество. И стъпка по стъпка бригадата затвърдява и увеличава своите успехи. Застава редом с първите бригади в завода. Прие да се бори и завоюва на всяка цена високото звание „Бригада за комунистически труд“.

В слячевия октомврийски следобед по улиците на Велико Търново, празнично облечени, крачат хората на Петко Маринчев. В дома на баба Тотка Генчева и дядо Стоян Рашев става импресионално мило тържество. Членовете на бригадата „Ганка Рашева“ правят своето обичайно посещение на родителите на героинята.

— Добре сте ни дошли, добре сте ни дошли! — с тези думи ги посрещат сърдечно и топло баба Тотка и дядо Стоян.

Малкото уютно халче, в което са заглеждали вече зявливите гласове на петте дъщери на баба Тотка, се изпълва отново с живот. Изпълват го днес друци, пак достойни синове и дъщери на народа, дошли да донесат своята радост и обич.

— Скъпа майко, и ти, скъпи татко на героинята дъщеря Ганка! — обръща се към родителите началникът на паркетния цех друзарят Тодор Баръмов, — ние дойдохме да ви навестим и видим как живеете, какво правите.

— Благодаря ти често, благодаря ви често за внимани-

то, за грижите към нас. Бъдете ни чисти синове и дъщери, гай както беше наши Ганка... — развалява пръв съзвиз благодар баба Тотка.

— Ние дойдохме също, — продължи друзарят Баръмов, — да ви уверим, че лизим свято името на вашата дъщеря и да ви съобщим, че бригадата изпълни годишния си план още на 25 септември, а до края на годината обещаваме да дадем надпланова продукция за повече от 50 000 лева.

В краткия доклад на бригадата имаше много и хубави неща. Вместо обещаната икономия на дървесина за паркет за 5 деустайни апартамента, е постигната апартамента икономия за 23 деустайни апартамента. Обещаната надпланова печалба от по-високо качество на продукцията — 5000 лева, е преизпълнена със 7000. Бригадата е носител на паспорта на трудовата слава. Тя се гордее с първите ударнички на комунистическия труд Богданка Новчева, Анка Петкова, Стефка Цонева и Пенка Тодорова.

Родителите на Ганка разказаха за героиния живот на своята дъщеря.

— Вашият успех, другари, ме раба много — завърши своя разказ дядо Стоян. — В тези дни той също е подобен, какъвто някога, в онези тежки дни, извърши Ганка.

— Бъдете като нея! — с майчина обич и топлата погледа баба Тотка.

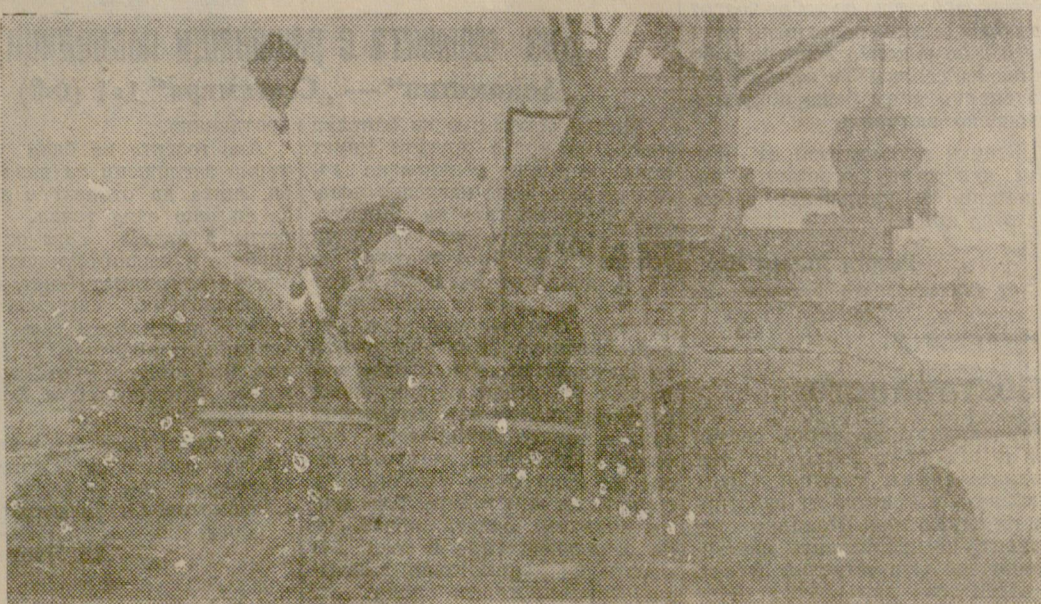
Г. МУСИНСКИ

в „БОРБА“

Стр. 3, бр. 124, 14. X. 1964 г.

Кооператори от производствения участък в с. Бутново на ТКЗС — Върбовка, под ръководството на строителния техник Генчо Генчев, поставят подгребци за напояване. Малката група вече е готова над 120 м канал. Снимка: Н. Минков

Членовете на бригадата „Ганка Рашева“, заедно с родителите на своя патрон.

К. ВАСИЛЕВ

от Обществения редакция на в. „Борба“ в гр. Елена

Владимир Комаров, заедно със сина си Евгений и дъщеря си Ира в къщи.

КОМАНДИРЪТ НА КОСМИЧЕСКИЯ КОРАБ

МОСКВА, 12 октомври (ТАСС) — Командирът на космическия кораб „Восход“ — 37-годишният инженер-полковник Владимир Комаров е аспират във Военно-въздушната инженерна академия „Жуковский“.

Владимир Комаров мечтае още от детинство да стане летец. През 1942 година, той постъпва в Московската специална школа на военновъздушните сили. След три години постъпва в Батаяското военно авиационно училище и след като го завършва служи ка-

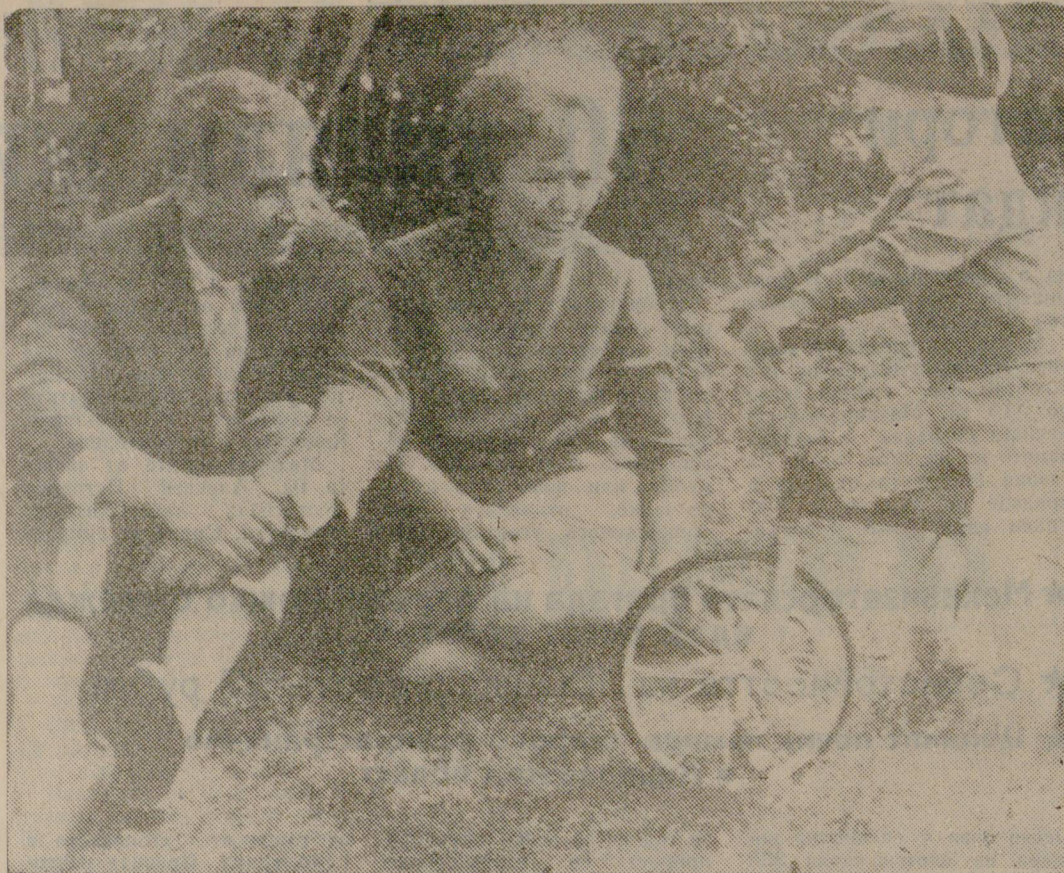
то летец-изстребител. Командуването отбелязва, че Комаров лети смело, уверено и в сложни условия не губи самообладание.

През 1954 г. офицерът постъпва в Академията „Жуковский“ и след пет години получава диплом за инженер.

Летецът — инженер Комаров преминава успешно специални космически тренировки, изучава до съвършенство материалната част на кораба. Той е добър парашутист — направил е 77 скока. Офицерът е награден с орден

„Красная звезда“ и четири медала. Командирът Владимир Комаров е женен за Валентина Комарова, която е завършила историко-филологическия факултет, Педагогически институт в Грозни (Северен Кавказ) и сега работи като библиотекарка. Имат деца — 13-годишния Евгений и 6-годишната Ирина.

Бащата на космонавта Михаил Комаров е пенсионер. Майка му — Ксения е умряла през 1949 г. (БТА)

Космонавтът Константин Феоктистов, заедно със съпругата си Галина и сина си Андрей на разходка.

КОНСТАНТИН ФЕОКТИСТОВ — ЧЛЕН НА КОСМИЧЕСКИЯ ЕКИПАЖ

МОСКВА, 12 октомври (ТАСС) — 38-годишният безпартиен учен Константин Феоктистов — член на екипажа на космическия кораб — е роден в старинния град Воронеж (централна Русия).

По време на Втората световна война Феоктистов, като 16-годишен младеж, доброволно отива на фронта. Като разузнавач той изпълнява различни бойни задачи. През 1942 година е ранен в бой. След демобилизирането си Константин завършва десетилетна. През 1949 година той завършва образованието си в Московското висше техническо училище

„Бауман“. Работейки в различни научно-изследователски учреждения, Константин Феоктистов се проявява като специалист с широка ерудиция по техническите въпроси. 6 години след завършването на института той защитава дисертация и получава научна степен кандидат на техническите науки. За успехи в развитието на съветската наука и техника Феоктистов е награден с два ордена „Червено знаме на труда“. За участието му във войната против германско-фашистките окупатори той е удостоен с медал „За по-

беда над Германия“. Готови са за полет в Космоса, ученици успешно е преминал специални тренировки. Той е отлично подготвен за ролята си на учен — член на космическия екипаж.

Жената на Феоктистов Галина работи като техник в едно московско предприятие. Семейство Феоктистови имат двоегодишен син Андрей. Бащата на космонавта Феоктистов е пенсионер. Майката — Мария е починала през 1957 година. Братът на Космонавта — Борис е загинал на фронта през 1941 година. (БТА)

Лекарят-космонавт Борис Егоров в къщи. На бюрото е портретът на бащата на космонавта, известният хирург Егоров.

ЛЕКАРЯТ — КОСМОНАВТ БОРИС ЕГОРОВ

МОСКВА, 12 октомври (ТАСС) — Най-младият член на екипажа на космическия кораб „Восход“ — 27-годишният космонавт Борис Егоров стана лекар едва преди три години.

След като завършва средното училище през 1953 година, постъпва в първия московски медицински институт. Още като студент Борис се увлича от научна дейност, избирайки проблемите на авиационната и космическата медицина. След завършване на института той работи в различни

научно-изследователски медицински учреждения, където се проявява като извънредно талантлив научен работник. Десет негови трудове са публикувани в печата. Сега младият учен, награден за висок делови качества със значката „отличник“ по здравеопазването, се готви да защитава дисертация за получаване на научната степен кандидат на медицинските науки.

Преди да излети в космоса лейтенантът от медицинската служба Егоров преминава с ус-

пех специални тренировки. Той е извършил 11 скока с парашут. Егоров е спортист, увлича се от алпинизъм и ски-слалом.

Борис Егоров е женен. Жена му — Елеонора работи като ординатор в очната клиника в същия медицински институт, където е заварил нейният съпруг. През 1962 година им се ражда син Борис.

Бащата на учения-космонавт Борис Егоров, учен-медици, сега е пенсионер. Майка му Ана е починала преди 13 години. (БТА)

СЕЙТБАТА — НА ПРЕДЕН ПЛАН!

Машините на две смени

Никога толкова много селскостопански задачи не са се стрували невъзможни пред кооператорите в Ресен, както, през тази есен. Трябва да се освобождават площите, да се подготвят и засяват, да се прибира продукцията. Само захарното цекло е към 15 000 000 кг, царевичната — 6 милиона килограма и др. Недостатъчни са машините, хората. Това наложи всички превозни средства, трактори и комбайни да работят на две смени.

Сега всяка сутрин още от 5 часа механизаторите подготвят машините и щом се развидели започват сеитба. От 20 000 декара пшеница и 4000 декара ечемик, колкото е планът на ТКЗС, до вечерта са засели 6100 декара пшеница и 2050 декара ечемик.

Първенци са шеста бригада от с. Водолей и пета бригада от с. Никопо с бригадир Цанко Антонов и Евтим Кунчев. От механизаторите най-ранобудни

са Йордан Маринов и Йордан Цанков от с. Водолей. От с. Никопо начело са Илия Николов и Михаил Андреев. Те са засели по 850 дк и изпълняват нормата 170 на сто, като осигуряват добро качество.

Едновременно със сеитбата се торят всички площи. А на 7000 декара пшеница механизаторите извършиха образцов сеитба, като наторяват с по 40 кг суперфосфат и 15 кг амониак на декара.

Но не липсват и слабости. При направената проверка в неде-

ля се констатира, че трактористите Р. Ненков и П. Стойков от Ресен засяват на не добре подготвен блок, с лошо подготвени влекачи и с по няколко повредени богуша на сеялка. Те веднага бяха спрени и им беше обърнато сериозно внимание.

Всички кооператори от Ресен чувствуват огромното напрежение и удължават работното си време.

Георги МУНДОВ
от Общественията редакция на в. „Борба“ в с. Ресен

Преодоляват изоставането

Много е сега полската работа в ТКЗС Драганово. Има да се вадят захарно цекло на площ от 800 декара, да се прибира на ревица от над 2000 декара.

Много бяха причините, които забавиха изпълнението на селскостопанските задачи. Сега вече е друго. Общинският комитет на БКП и Управителният съвет на ТКЗС вдигнаха гредите се и изоставането се

преодолява. Вече втора седмица на помощ са бойци от Народната армия, ученици. Сформирана е и бригада от работници и служители. Немалко направили в кварталните организации на Отечествения фронт.

През тези дни всичко е на полето и бърза да прибере до брата реколта.

Ангел Стамболиев

Гости от Африка

Вчера гост на Велико Търново бе министърът на просветата на Танганайка Соломон Елнуфо. Придружен от Васил Михайлов, началник на отдел „Прогимназиално образование“ при Министерството на народната просвета, Йордан Илиев, секретар на изпълкома на Окръжния народен съвет, Георги Тодоров, началник на отдел „Народна просвета“ при Окръжния народен съвет, той посети Дома за девойки „Димка Димитрова“ и ВПИ „Братя Кирил и Методий“, разгледа общежитията, интересуваша се от обучението на студентите, посети кабинетите по изобразително изкуство и останата много доволен от тях.

Гостът от Танганайка разгле-

да и историческия хълм „Царевец“.

Пребиваващият в страната по покана на Комитета за културни връзки с чужбина судански журналист Махюб Осман вчера и за вечерта гостува в окръжния град. Той се запозна с историческите паметници и забележителности на старинния град и неговата околност, любоваша се на красивата нощна панорама на града.

Махюб Осман се среща с журналисти от окръжния вестник. В беседата той прояви изключително голям интерес към организацията на работата в местния печат в България, към проблемите, които отразяват

окръжните вестници.

Преди отпътуването си Махюб Осман посети Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“ и се запозна с условията, при които се обучават нашите студенти. Той сподели възхищението си от успехите на нашия народ.

ФИЗКУЛТУРА СПОРТ

На олимпийския тепих

ТОКИО, 13 октомври (БТА). — Тази сутрин завърши третият кръг на олимпийския турнир по свободна борба. Централна сребърна в категория до 97 кг бе между съветския борец Медвед и турския Аик. В една изключително напрегната игра усилията на двамата опитни състезатели напрежат предната останка направило. Съдийте присъдиха равен резултат. Веднага след тях на тепиха се качиха Саид Мустафов (България) и Уилма (Австралия). Много активен настиг борец получи преимуществото и в шестата минута, прилепи плещите на тепиха на своя съперник — победа с тучи. С интерес бе следена и срещата Тахти (Иран) — Канадо (Япония), в която иранският борец победи с тучи. При „тежките“ на нашия борец Лютий Ахмедов предстои срещата със Стъпну (Румъния). Както се и очакваше, Ахмедов превъзнесе и спечели още една победа — по точки. Шампионът на СССР Иваники победи с тучи Резанек (Унгрия), който набра поене от 6 наказателни точки и отпадна. Балдан (Турция) и Кристоф (САЩ) завършиха наравно. Кристоф отпадна от по-нататъшната борба. Дитрих (Германия) победи по точки Робертсон (Швейцария) и последният отпадна. Поибеда по точки завоюва и Кубат

(Чехословакия) — срещу Андалкар (Индия).

В категория до 78 кг в третия кръг Петко Держменджиев се срещна с пакистанец Азбал. За обща изненада Держменджиев игра пасивно и загуби по точки. Санатмаран (Иран) победи по точки Байко (Унгрия). Байко отпадна. Ватанабе (Япония) победи по точки Хайнц (Германия), като последният отпадна. Оган (Турция) спечели срещу Графинг (Аржентина) по точки. Победа по точки завоюва и Сагарадзе (СССР) срещу Оберландер (Канада).

Тази сутрин изненада предизвика и загубата на Ломидзе (СССР) по точки от Гюнгор (Турция) — категория до 87 кг. Новите три наказателни точки извадиха от строя Ломидзе. В този кръг нашият представител Пролян Гарджиев имаше почивка, тъй като неговият противник не се яви, и спечели служебно.

Ето при какво положение днес след обяд нашите боспи започнаха четвъртия ренителен кръг: Станко Кольов — една наказателна точка, Ено Вълчан — 0 наказателни точки. Петко Держменджиев — 4 наказателни точки, Пролян Гарджиев — 2 наказателни точки, Саид Мустафов — 2 наказателни точки и Лютий Ахмедов — 3 наказателни точки.

Два момента с решаващи последици „Локомотив“ — „Септември“ 1:1 (0:0)

Когато човск сам си направи нецго, за което другите нямат вина, се плаща обикновено голям данък. Това нагледно показваха футболните на „Локомотив“ в срещата им със „Септември“ Сф. Пропуснатите в 27 м. дузпа от Богданов и гол в 64 м., за които определена вина има Ванчев, извади в действителна горнооряховски футболсти. Тук следва въпросът — къде остана онова качество, което във футболни език е прието да наричаме рутина? Още повече, когато се насас до един бивш участник в групата на майсторите. Това ние не видяхме. Бедата, обаче, не се заключава само в това. Изиграта на локомотивци липсващият присъщ им заряд от енергия, воля и борба за първа топка. Всеки ход, всяка нападателна акция беше лесно разгадавана и ликвидирана от

противника. Ако гостите не бяха прекомерно загрявени за тила може би, щяха да отнесат с автобуса си още една точка. Черни петна в играта им оставиха грубите и неспортменски прояви на по-голямата част от тях. Подкосявания, симуляции, бавене и други бяха само регистрирани от арбитърът Т. Семюнов. Той отстрани от игра Панаев (Септември) и Божилов (Локомотив).

Голмайсторите на този напрегат мач са: за „Септември“ Масленков №9 — 64 м. и за „Локомотив“ Ст. Димитров 85 м.

Ал. Чантаров

Една много приятна, радостна новина долета снощи от Търговище. В среща за първеноство на „Б“ РФГ „Етър“ е победил „Свет. навица“ с 3:2.

МОСКОВСКИЯТ ПИОНЕРСКИ АНСАМБЪЛ В ПОЛИКРАИЩЕ

В неделя по обед на площада в с. Поликраище бе необикновено празнично. Кооператорите и пионерите посрещнаха експти гости — ансамбъла за песни и танци при Московския градски дворец на пионерите с художествен ръководител заслужил деец на изкуствата на РСФСР Владимир Сергеевич Локтев.

Площадът се огласише от звънни гласове. Песните на поликраищенските пионери се сляха с песните на гостите. Тук съветските пионери приветстваха посрещаните със специално композираната песен „Подрав на Поликраище“ с текст от поета и ръководителя на групата Виктор Крючков и музиканта Владимир Локтев.

Ученицката Мариана Кюсва поднесе приветствие от имената на пионерските дружинки в общината.

След това московските пионери-хористи и танцьори разгледаха кооперативните ферми. Привечер на малки групи гостуваха на своите другарчета по домовете им.

Вечерта в народното читалище бе тържествено открит Месецът на българо-съветската дружба. Слово произнесе Кичо Йонков, председател на Общинския комитет за българо-съветска дружба. Многолюдното събрание бе приветствувано от ръководителя на пионерския ансамбъл Виктор Крючков.

Ръководителката на звено за комунистически труд Йонка Цветкова приветства съветските хора и изрази братските чувства на нашия народ към нашия двоен освободител.

Ансамбълът на съветските пионери изнесе голям концерт, който бе предаван по радиоредбата в съставните села на общината. В програмата бяха застъпени творби от съветски и български композитори, танци на двата народа. Кооператорите бурно акламираха сцената на дружбата — песни и танци на народите.

В понеделник преди обед малките певци и танцьори изпълниха още веднаж своята програма на площада сред селото за всички пионери от общината.

Дължавен машиностроителен завод — Габрово

ТЪРСИ

Формовъзници от четвърти разряд нагоре. За бекъри има уредено общежитие към завода. За допълн телни сведения обаждете се на телефон 24:71, 72, 73.

ОТ ЗАВОДА

Практическо селскостопанско училище

— г. Кесарево В. Търновско

ИМА

ДВЕ ВАКАНТИ ДЛЪЖНОСТИ ЗА УЧИТЕЛИ ПО КОРМИЛНИ УПРАЖНЕНИЯ. Кандидатите да имат завършено средно специално образование с книжка за правоуправление на колесни или верижни машини. Заплата по щата.

Окръжно пътно управление — В. Търново

ИМА

вакантна длъжност шофьор II кл. на автогредер с основна месечна заплата 100 лева. Желющите да заемат длъжността да се стнесат към управлението.

От Окръжно пътно управление — В. Търново

Рентгено-техническа служба — В. Търново

ТЪРСИ

СРЕДНИ ЕЛЕКТРОТЕХНИЦИ—2 ДУШИ И ЕДИН МАШИНЕН ТЕХНИК.

Заплата по щата.

Справки: тел. 38—17 от 7 до 13 часа.

1—1

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Низов печат и дописници“ — 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура бит, хумор и сатира“ — 23-08; отдели „Икономически“ — 31-25; Счетоводство — 32-59; канцелария и фотосътрудник 24-59; коректори и дежурен редактор 24-89.